

pårørende sidde fortabte ude på gangen, mens der altså bliver ringet og regeret og gjort ved. Hvis man kan fortælle, at man også kan få det til at blive en i dramaet smuk begivenhed, altså som en begravelse kan være en smuk begivenhed i et drama, kan det her også gøres fredfyldt. Hvis det tages med i den samtale, så tror jeg det kunne lindre meget.

Jeg vil virkelig appellere til, at det er den vej, man går, for den har det maksimale hensyn til andre i sig, i stedet for man pludselig kommer og siger rent principielt og den fortvivlende selvbestemmelse, som virkelig ikke giver mening i disse sammenhænge.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Tove Videbæk sagde, at vi skal beskytte den afdødes ønske. Vi skal beskytte de pårørende for et vanskeligt valg. Jeg tror ikke, der er nogen, der er uenig. Men det, fru Tove Videbæk glemmer, er, at der altså også er pårørende, der på trods af vores lovgivning, eller vil nogen sige måske på trods af sund fornuft, alligevel protesterer. De ved, at deres afdøde slægtning har tilmeldt sig, de ved, at de ikke har nogen indsigelsesret, og alligevel kan de ikke bære, at der skal være tale om organdonation. Hvad gør vi i den situation?

Det er jo præcis det, de svenske erfaringer har lært os. Sverige har den lovgivning, som beslutningsforslaget her gerne vil have, og alligevel oplever man i Sverige, at der er folk, der protesterer. Vi har nogle relativt få, der protesterer, når der er tale om, at vedkommende har været tilmeldt et donorregister.

I Sverige har man lovgivning, og fordi det er et dybt personligt, menneskeligt problem, er der alligevel folk, der siger, at det her kan de ikke bære. Hvad gør svenskerne? De gør selvfølgelig det strengt fornuftige, at det accepterer de; de tvinger det ikke igennem.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Dorte Bennedsen: Da fru Dorte Bennedsen tidligere i debatten omtalte det her beslutningsforslag, sagde fru Dorte Bennedsen, at den situation, at pårørende, de efterladte, kunne bestemme noget andet, end den afdøde havde gjort, var en teoretisk situation, som nærmest aldrig opstod, og derfor var det her forslag faktisk helt unødvendigt. Det vil jeg bare lige referere til.

Sundhedsministeren og fru Margrete Auken kom ind på den situation også ved dødslejet, og der vil jeg så egentlig gentage det, som jeg sagde i min ordførertale, nemlig at jeg vil opfordre til og jeg håber, at vi kan finde en eller anden struktur i det, således at samtidig med, at mennesker melder sig som organdonorer, opfordres de på en eller anden måde til at orientere og forberede deres pårørende og i god tid og på en god måde informere dem om, hvordan sagerne står, sådan at de pårørende ikke bliver forskrækkede osv., men så de er informeret og kan forberede sig, så de situationer, som sundhedsministeren netop opridsede, ikke opstår.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne stille spørgsmål til fru Tove Videbæk, hovedsagelig ud fra de mange korte bemærkninger, der var til fru Tove Videbæk, for jeg synes, at der var en enkelt ting, som fru Tove Videbæk ikke rigtig kom rundt om.

Det, man taler meget om her, er jo det etiske, det er hensynet til de pårørende. Men når vi taler om etik, hvad er det så, vi tager hensyn til? Er det afdødes ønsker eller de pårørendes ønsker?

Hvis det er sådan, som nogle ordførere har givet udtryk for, at det er de pårørendes ønske, man skal tage hensyn til, skal det så kun gælde den ene vej, eller skal det gælde begge veje? Hvad nu hvis afdøde har et donorkort, hvoraf fremgår, at han ikke vil afgive sine organer, og familien siger, at det synes de alligevel skal være tilfældet, skal man så også dér respektere det og sige, at organerne gerne må doneres?

Hvis det er hensynet til de pårørende, der skal gælde som en etisk hovedregel, så bør den vel gælde begge veje.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ja, jeg sagde, at det nærmer sig at være et teoretisk problem, for der er meget, meget få tilfælde, hvor de pårørende modsætter sig det, når den afdøde har meldt sig til donorregistret. Det sagde jeg, for det er det, det her beslutningsforslag handler om.

Det handler specifikt om de mennesker, der har tilmeldt sig donorregistret, det vil fru Tove Videbæk kunne forvise sig om ved at læse forslagens bemærkninger, og lige præcis for den gruppe er det meget, meget få mennesker, der faktisk modsætter sig.